

1 декември
1929 г.

ПОТОЧЕ

Илюстрация
Вестник за деца

Цена 3 лв.

Одобрен от Министерството на народното просвещение съгласно заповед № 5395 от 22 декември 1927 год.

Издание на Д. ПРОВАДАЛИЕВЪ & ТОДОРОВЪ, София, „Стефан Караджа“, № 10

НОИ СЪ ПОВЕЧЕ?

ВЪ ЗИМНИКА

Скараха се във зимника
Моркови и зелки,
Стара тиква — жълтолика,
Рбли — хубавели.

— Ний сме тежки кехлибари —
Нанизъ сжлът на шия.
Какъ обичатъ млади, стари
Морковъ на трушия!

— Тикви, моркови и зелки
По вкусъ все единъ сж.
А насъ — рбли хубавели
Дирятъ за мириса!

Драго Поповъ

Зелката глава подруна:
— Лъз съмъ крехка, тлъста.
Безъ менъ нивя не е вкуса
Печената гаска.

— Чуйте: банцията даже
Който днесъ опитва,
Пооблике се, па какъ:
„Вижъ, отъ сладка тиква!“

ЮРИ ИВАНОВИЧЪ ВЕНЕДИНЪ

ТЪКМО преди сто години, въ 1829 година въ градъ Москва, единъ руски ученъ напечатал една памета за българитъ книга. Тя много помогна за събуждането и възбуждането на българския народъ. Името на този ученъ е Юрий Ивановичъ Венидинъ, а заглавието на книгата му е: „Старитъ и сегашни българинъ“. Тя е написана на руски езикъ.

И днесъ ние не трѣбва да забравяме голѣмото значение на тая книга. Тя е направила твърде много за пробуждането на българитъ извънъ границитъ на поробената родина. Пръвъ божикъ и добръ образованъ българинъ, Василь Евстатиевъ Априловъ, следъ прочитането ѝ, се стрѣсалъ. До тогава той се казвалъ, че е гръкъ и много е помагалъ на гръцитъ. Когато прочелъ книгата на Венидинъ и научилъ, че българскиятъ народъ е ималъ бѣлославо и велико минало, че първо на български езикъ е ставало достойно Свещеното писание, както на рускитъ, тъй и на всички славяни, Априловъ, отъ въртъ гръкъ, е станалъ пламененъ и ревностенъ родолюбецъ. Следъ това той създалъ и основалъ първата българска гимназия, уредена по европейски образецъ. Тая гимназия се открила въ родното нѣсто на Априлова, гр. Габрово, въ 1835 година, съ помощта на другъ българинъ родолюбецъ — Николай Ст. Палаузовъ. Гимназията само за нѣколко години е подготвила много събудени българчета за учители въ училищата, които бързо се отваряли изъ разнитъ градове и села на България, Тракия и Македония.

Видате, деца, какви голѣми и благодатни добрини е принесла за насъ книгата на незабравимия руски ученъ. Затова нека въ кажеа нѣщо и за него.

Юрий Венидинъ, или както собствено гласи името му Георги Хуца, е роденъ на 22 април 1802 година въ селото Велика Тибва, северна Унгария. Отначало се е готвилъ за свещеникъ, но после се увлѣкълъ отъ историята. Жаждала му за повече знания го отвелъ въ Русия, въ гр. Кишиневъ. Тука е имало много български просветници, съ които се обичилъ. Венидинъ обикналъ българитъ, които сж били почти забравени отъ другитъ народи. Никой не е споменувалъ за българския народъ, който тежко жестоно умира. Плодъ на тая му любовъ е историческата книга „Старитъ и днешни българинъ“. Книгата на Венидинъ е пробудила голѣмъ интересъ у всички учени. Затова руското правителство го изпратило въ България да направи проучвания за миналото на българския народъ и да състави българска граматика и речникъ.

Венидинъ починалъ твърде младъ — едва 37 годишенъ, на 26 мартъ 1839 година. Той е написали и други исторически книги, които се напечатали следъ смъртта му.

Никола Никитовъ